

ikke er noget stort hul i vores skattelovgivning. Så det er da i hvert fald positivt, at det ikke er så vidtgående som det, som man f.eks. fra Venstres side havde ønsket sig.

Når jeg starter på den lidt negative måde, er det jo bestemt ikke, fordi Enhedslisten er imod at støtte, at der kommer mere kunstnerisk udsmykning i bygninger og virksomheder overalt, tværtimod. Vi har jo gjort en del ting gennem årene for at sikre et større arbejdsmarked for danske kunstnere. Vi har stillet forslag om, at det offentlige skulle lave sikringsordninger, sådan at kunstnere, der har svært ved at få en fuld indkomst, kunne få en eller anden form for det, der svarer til en dagpengeordning, ikke en dagpengeordning, men modsvarende blev sikret økonomisk.

Vi mener, at der skal gives direkte støtte. Vi vil have forskellige offentlige tiltag for at styrke kunst og kultur i Danmark, men vi har altså svært ved at se, at der skulle være lighed mellem afskrivningsberettigede driftsmidler og så danske kunstners værker.

Vi er også imod principielt at belaste skattesystemet med endnu en ny serie af paragraffer. Vi foretrækker en mere direkte støtte til kunstnerne, og så mener vi, at de firmaer, der for manges vedkommende tjener mange penge, selv kan betale for den kunstneriske udsmykning, de vil have, og selv kan vælge den kunstner, de ønsker skal bistå med udsmykningen.

For et er jo, at man her ikke bare laver en ny paragraf i skattelovgivningen, noget andet er, at erhvervslivet jo kun kan få afskrivningsmuligheden, hvis den pågældende kunstner godkendes af Akademiraadet. Det er en meget skarp udvælgelse, og vi må forvente, at det kun er en lille gruppe af kunstnere og specielt kunstnere, der i forvejen klarer sig godt, som kan komme i betragtning i forhold til at levere kunst i henhold til denne her lovgivning.

Så vi ser det sådan, at det for kunstnerens vedkommende har en social slagside, som vi er bange for også kan bære yderligere ved til at udbrede nepotisme og rygklapperi inden for dele af den kunstneriske verden.

Forslaget er altså ikke vores kop te, og vi vil ikke støtte det her ved førstebehandling. Vi noterer os, at regeringen og SF og de borgerlige partier har et bredt flertal for at gøre det, der står her. Jeg startede også med at sige, at det ikke er noget, vi anser for at have stor negativ betydning for vores skattesystem, men vi synes, det er en principielt forkert vej at gå.

Flemming Kofod-Svendsen (KRF):
Kristeligt Folkeparti støtter forslaget.

Kim Behnke (FRI):

Under den forespørgselsdebat Folketinget havde, forespørgsel nr. F 33, tilbage i marts 1999, var vores synspunkt dengang som nu, at der er ikke nogen forskel på, om man i en virksomhed køber designermøbler og opsætter i virksomhedens kantine, så medarbejderne har nogle forhåbentlig behagelige stole at sidde på, mens de indtager deres frokost, og at de så, når de kigger op på væggen, naturligvis også skal kunne se på noget pæn kunst.

Men som det er i dag, er der jo den meget betydelige forskel, at virksomheden hundrede procent kan afskrive på de møbler, en eller anden kendt designer, dansk eller udenlandsk, har lagt navn til. Oven i købet er det jo sådan, at hvis virksomheden får ny direktør, og den nye direktør ikke kan lide de designmøbler, der står i direktionslokalet, ja, så kan virksomheden sælge møblerne, og der er ikke nogen beskatning af den indkomst, virksomheden får, hvis man sælger brugt inventar som f.eks. møbler.

Derfor synes vi også, det er ulogisk, at skatteministeren nu har indført den bestemmelse, at hvis man sælger billedkunst, som virksomheden har haft i en kortere eller længere periode, skal der ske en særskilt beskatning.

I det hele taget er det vores opfattelse, at som tiden går, vil grænsen mellem, hvad der er design og kunsthåndværk, og hvad der er egentlige kunsværker, være så udflydende, at det vil være umuligt for de arme skattede medarbejdere, der skal sidde og foretage ligningen, at tage stilling til, om nu værket skal være omfattet af denne her kunstregel, eller om værket skal være omfattet af normale og almindelige afskrivningsregler.

Oven i købet er det sådan, at de ting, som designere lægger navn til, hvis ellers navnet er tilstrækkelig anerkendt, kan være mangfoldige gange dyrere og altså ligge langt, langt over denne ene procent af et beløb, der ligger over 1 mio. kr. En virksomhed kan faktisk bruge flere millioner på at købe lige præcis disse smart designede møbler og andet inventar. Der er altså ikke nogen begrænsninger.

Og specielt når man ser det i det lys, at ministeren altså vil have en skatteindtægt ved salg, har vi svært ved at forstå, hvorfor der kun må blive anvendt 1 pct. af det beløb, der ligger over 1 mio. kr. på indkøb, for når ministeren sikrer